

Ingmar Wagner: Da loven om tipning blev gennemført, blev den modtaget med stor glæde af sportsungdommen, der så hen til, at nu ville mange af dens tidligere uløste problemer blive ordnet; tipstjenesten ville skaffe de nødvendige penge til instruktører, til nyt materiel, til forbedring af eksisterende sportsanlæg og til indretning af nye. Ikke mindst Danmarks mange små energiske sportsklubber forventede at modtage en håndsrækning.

Hjælp til sportsungdommen var hårdt tiltrængt, mange unioner og klubber arbejdede under fortvivlede økonomiske forhold. De ydede selv en beundringsværdig indsats. Sportens udøvere hører ikke til dem, der blot stiller krav om støtte. Der har været toner fremme her fra den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, der kunne tyde på, at det lå sådan. Nej, sportsungdommen er i realiteten selv klar til at yde de nødvendige ofre. Et bevis herpå er jo også, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen nævnte i sin fremsættelsestale, henvendelsen fra Dansk Idræts-Forbund til finansministeren sidste år, hvori det oplystes, at Dansk Idræts-Forbunds 800 000 medlemmer har indbetalt 12½ mill. kr. i kontingent, hvorimod de kun har modtaget 1½ mill. kr. fra tipstjenesten. Sportens ungdom giver altså selv meget store bidrag. Når 800 000 medlemmer skal betale 12½ mill. kr., så må man for det første være opmærksom på, at kontingenterne må være steget en del i den sidste tid, og for det andet må man tage i betragtning, at kun halvdelen af disse 800 000 er aktive medlemmer, som jo betaler betydeligt mere i kontingent end de 400 000, som nærmest er en art støttemedlemmer. Efter min mening er der intet at sige til, at sportsungdommen er skuffet over tipstjenestens udvikling. Såvel af forbundene som af sportsklubberne er der i den seneste tid vedtaget udtalelser om, at fordelingen af tipsmidlerne er helt urimelig. Sporten må have en større andel, end den har fået indtil i dag.

Søndag den 27. november i år holdt formanden for Dansk Idræts-Forbund, landsretssagfører Leo Frederiksen, en tale om tipning på sognerådsforeningernes delegeretmøde.

På dette møde rettede han en stærk appel

til staten og kommunerne om at give ungdommen flere sportsanlæg, om at give den fodboldbaner, svømmehaller, gymnastiksale o. s. v. Han udtalte endvidere, at i de år, tipstjenesten havde eksisteret, havde sporten alt i alt fået ca. 20 mill. kr., medens staten havde haft en fortjeneste på 130 mill. kr. Det viser jo sådan set, at det udtryk er aldeles rigtigt, som det ærede medlem hr. Arnth Jensen brugte: at staten havde fundet en ganske fortrinlig malkeko i tipstjenesten. Disse tal viser jo også skævheden i udviklingen. Tipsloven, der først og fremmest skulle hjælpe sporten, er blevet en særdeles god forretning for finansministeren. Tipning er i dag et af de mange midler til at få befolkningen, en skat til de mange, vi allerede bærer på. De tusinder, der tipper, gør det ikke alene for at få en tolvser — selvom jeg er sikker på, det er en overmåde stor drivkraft — men de gør det også for at give sportsungdommen en håndsrækning, og man kan vel sige, at disse mennesker i realiteten bliver snydt. Deres penge gives med henblik på sportens fremme og dermed også til de fredelige formål, som sportens folk hylder. Det, der ligger bagved de store verdensolympiader, tanken om fred og venskab, om fredelig kappestrid mellem alverdens unge, det var det, pengene skulle gå til, men det er vel ikke forkert sagt, at det, staten tager, i realiteten går til oprustning, til længere militærtjeneste og til andre af ungdommen forhadte formål.

I det moderne samfund har sporten en meget stor mission. Idrætten er samfundsmæssigt set nødvendig for at skabe en stærk og sund ungdom. Det forcerede arbejde i den stadig stærkere rationaliserede produktion, det ensformige arbejde ved transportbåndene, det stillesiddende arbejde på kontorer eller ved pultene på læreanstalterne kræver motion, kræver sport, det er en simpel nødvendighed, for at ungdommen kan udvikle sig rigtigt og bevare sin sundhed. Ud fra disse vigtige grunde er det også nødvendigt, at der gives den unge generation de allerbedste muligheder for at udvikle sig på sportspladsen.

Det ærede medlem hr. Arnth Jensen har været inde på forholdene i vore nabolande, Sverige og Norge, som er betydeligt længere fremme end vi, når det gælder om at yde